Great
Afghanistan
Gurvick
Social, Political, and Research monthly publication
ګوروېک د لوی افغانستان
د ارمانجنو سنګر!
یکشنبه، د ۱۳۹۷ل کال د مرغومي ۱٦مه | د ۲۰۱۹ز کال د جنوري ٦مه، دویم کال، نهمه ګڼه

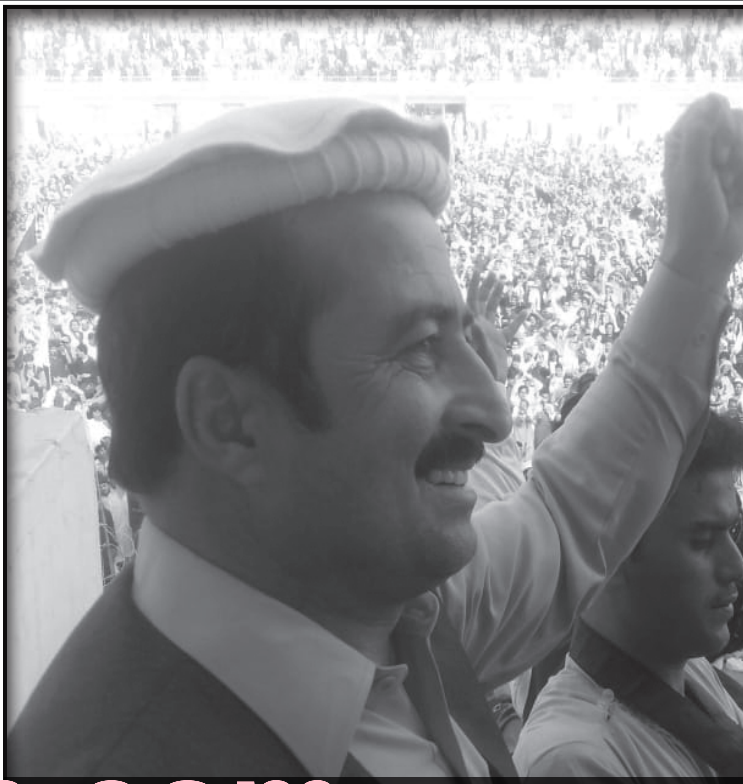

Ketabton.com

... کې ژوند دی

...ت پاخه روایتونه ژوندي دي.
...خان، رحمزادخان او په سلګونو خدايي خدمتګارانو
...ه پاته دي. ... ۲ مخ

پي ټي ایم؛ پښتونخوا کې منځلارې سیاست

نذیراحمد "سهار" کابل مېشتی مسید

په پښتونخوا کې د پښتنو نوي غورځنګ، چې په پښتون پسرلي هم مشهور دی، هلته د پښتون قومي سیاست د راتلونکي په اړه نوې هیلې ټوکولې دي.
منظور پشتین له وزیرستان نه تر پېښور، کوټې او له کوټې تر کابله، د پښتون ویښتابه (Pashtun Awakening) د سمبول حیثیت خپل کړی او دې کار پر یوه قومي محور د پښتنو، په ځانګړې ډول له ډیورنډ کرښې پورې غاړې پښتنو د راغونډولو فُرصت هم رامنځته کړی.
د پښتون ژغورنې غورځنګ ظاهرا د ملتپالنې او مذهب ترکیب دی، چې له

پښتون ژغورنې غورځنګ د ایین په لومه کې

...ر زه
...ن"

ګوروېک
ټولنيزه، سياسي او څېړنيزه مياشتنۍ خپرونه
يکشنبه، د ۱۳۹۷ل کال د مرغومي ۱۶مه | د ۲۰۱۹ز کال د جنوري ۶مه، دويم کال، نهمه ګڼه

په بنې ګل کې ژوند...

هغه سپين ږيری عبدالصمد چې ورته ويل يې» فضل غفوره! تسليم شه، په يوه ګهنټه کې دننه تسليم شه، په دې کې د خير دی» دا د خدايي خدمتګارانو پر پله د روان سړي ږغ وو، دا د عوامي نېشنل ګوند د بنو ضلعي صدر ږغ وو.

د بنې ګل د ځوانانوقامي جذبې چې د بنې ګل ماځيګری د ژېړکيتوب د علامتي هارونو په شان جوتې شوې، پاکستانی رياست وارخطا شو.

« لمبر ون « د بنې ګل د ژېيو له قامي ولولې په ډار شو.

« لمبر ون « ته بنې ګل نمبر ون چېلنج ورکړ.

بنې ګل په قامي ننګ کې نمبر ون وخوت.

د نمبر ون بنې ګل په شا نمبر ون وزيرستان ولاړ وو او ورته ويل يې:

ګوره چې وار د خطا نشي

د ګلو څانګه دې پر سر ولاړه يمه

د بنې ګل د پي ټي ايم کارکنان نن په زندان دننه دي. د څومره لوی جرم په تور دننه دي. رياست ورباندې مقدمه کړې او پکې ليکلي يې دي چې دې خلکو د ترهګرۍ غندنه کوله او امن يې غوښت.

کامرېډ سليم امن غوښت.

سعيد وطنيار امن غوښت.

نديم عسکر امن غوښت.

بخت نياز ايډوکېټ امن غوښت.

حنيف پښتين امن غوښت.

زه د چا چا نوم وليکم؟ زه به څومره نومونه وليکم؟ خو ټول بنې ګل امن غوښت. په جلسه کې حاضرو پنځوس زره پښتنو امن غوښت.

په بنې ګل کې پنځوس زره پښتنو جنګ ريجکټ کړ.

پنځوس زره پښتنو د جنګي اقتصاد د پاليسۍ غندنه وکړه.

پنځوس زره پښتنو د ښو او بدو طالبانو توپيروغندلو.

پنځوس زره پښتنو نقاب پوش او برقعه پوش مسترد کړل.

پنځوس زره پښتنو په خپله خاوره د خپل اختيار غوښتنه وکړه.

پنځوس زره پښتنو نعره بازي وکړه:

يه جو دهشت ګردي هې

اس کی پيچهې وردي هې

يه جو نامعلوم هې

يه همين معلوم هې

پنځوس زره پښتنو نعره بازي وکړه:

نر پښتون باتور پښتون

منظورپښتون، منظورپښتون

نر وزير زخمي وزير

علي وزير علي وزير

او بله خبره دا ده چې رياست ته اوس بيخي پته لګېدلې ده چې پښتون قام اوس د خپل سرنوشت ټاکلو دپاره راپاڅېدلی دی او اوس پدې پوهېدلی دی چې» حق غوښتل کيږي نه بلکې اخيستل کيږي.»

پر خپلو متو داعتبار وخت دی.

دپاڅون فصل تيار دی.

د نوي وخت له غوښتنو سره سم او خپلو وړتياوو او صلاحيتونو سره سم د بنو پر قرارداد هم خبره کېدای شي، له رياست سره دپښتنو د تعلق وضاحت هم غوښتل کېدلی شي او دمحکوم پښتون وطن کښس د افغانستان د اوږدې غميزې په تناظر کې داسې هم کتل کېدلی شي چې يو شريک نجات ته د لارې په هوارولو کې راسره مرسته وکړي. دا په دې هم چې په محکوم پښتون وطن کې روان جنګ د پاکستان د افغان پاليسۍ يوه برخه ده.

قبايلي سيمې له پښتونخوا سره دانظمام د اعلان باوجود اوس هم د يو ډبل بفر زون او ايډيشنل بفر زون په توګه استعماليږي. ايف سي آر لره يې تش نوم بدل کړېدی.

دانظمام پروسه بايد جمهوري او معنی خېزه وګرځول شي ګنې رياست به تاوان وکړي ځکه چې قبايلي سيمې اوس په سياسي او نظرياتي لحاظ له پښتونخوا سره ضم شويدي.

پي ټي ايم منځته راغلی دی. په بنو کې پنځوس زره پښتنو پخپل منځ کې هر ډول جغرافيوي او قبيلوي کرښې ورانې کړې وې او ديو متحد قام په توګه د خپل قامي تشخص او پايښت د خونديتوب دپاره راوتلي وو.

پښتون ژغورنې غورځنګ د آيين په ...

د پښتون ژغورنې د غورځنګ پيل ته همداسې تمې موجودې وې، چې دا به د پنجاب د بربريت خلاف د پښتون ولس غږ پورته کوي، خو په هره غونډه کې پښتانه مبارزين د پاکستان د ايين مطابق د حق غوښتنې چيغه پورته کوي، کوم ايين هغه چې له انګريز څخه پنجاب ته په ميراث پاتې دی، هغه چې د فارورډ پاليسي (Forward Policy) په حيله د افغان ـ پښتون وجود او نقشه تر خپلې خيټې لاندې راولي، په کوم ايين کې چې پښتون ته د پاکستان د دويم نسل په سترګه کتلی کيږي، چېرته چې راو انور ته د قهرمان لقب ورکولی کيږي او طاهر داوړ په ډېره ظالمانه توګه وژلی کيږي.

د ولسي مبارزې اساس او بنياد د ولس په ملاتړ، د ولس د حق غوښتنې په ځواکمنې مبارزې او په لويه کې د ولسونو د خوځښت په اډانه را څرخي، نه د قانون په ملاتړ، نه د قانون په پلی کيدو. قانون د زورورو، د پنجاب د پاره د غني جال حيثيت لري، چې هر وخت يې څيرلی، بدلولی شي، تاسو د پاکستان په تاريخ کې وګورئ چې کله هم د پنجاب ګټې په تاوان کې لوېدلې، د قانون خلاف په کې مارشلا راغلې، د قانون خلاف په لومړی وزير، حکومت چپه شوی، د قانون خلاف په کې خلک په دار شوي، د قانون خلاف په کې پښتانه په نښه شوي، وژلی شوي، تروړل شوي، ويرول شوي او ځپل شوي دي.

له دې امله، ملګرو ته په کار دي چې د پاکستان د ايين پر ځای د ملګرو ملتونو د انساني حقونو د منشور له مخې د پښتون انسان د ژوند د خونديتوب مبارزه وکړي، مبارزه په ويره، ډار او پټه نه ترسره کيږي، په دې پړاو کې به ځوانان سرونه شيندي، ميندې به بورې کيږي، پيغلې به د ملالۍ ټپې په خوله راوړي، خو دا مزل به تر منزله رسي، د پنجاب بربريت او وحشت به ماتيږي، د پښتون په کور به د ازادۍ لمر را خيژي.

له دې امله، د پښتون ژغورنې غورځنګ ملګرو ته په کار دې چې ورو، ورو د بغاوت، د انساني حقونو د ترلاسه کولو، د د بشري ژوند خپلولو په پار ځينو داسې مبارزو ته مخه کړي چې د پنجاب د فارورډ پاليسي پرې ونګوي، د پنجاب د پوځ جرړې پرې د پښتنو له سيمې وباسي، د پښتون انسان وجود او ژوند پرې وژغوري.

په دې وروستيو کې د بشرى ګوهر او افراسياب خټک د عوامي نشنل ګوند څخه د وتلو دسيسه د همدې ناقانونيت (د پښتون وژني او ځوروني) ادامه ده چې په ډېره سپين سترګۍ عملي شوه، خو اوس د پښتون ژغورنې غورځنګ ملګرو ته په کار دي چې په دې دواړو مشرانو ننګ وکړي، د افراسياب خټک صيب د لسګونو کلونو سياسي تجربي څخه په ګټه اخيستنې د پښتون ژغورنې غورځنګ مشرتوب ته مخه کړي، دا غورځنګ په سياسي ولسي مبارزه بدل کړي، ددې غورځنګ د بغاوت داسې بريدونه وټاکي چې د پنجاب د هر ظلم حساب کتاب وکړي، د نړيوال ملاتړ د ترلاسه کولو د پاره په نړيواله کچه (د ملګرو ملتونو، د امنيت شورا، د اروپايي اتحاديې، د اسلامي کانفرانس ...) په کچه د خپل شناخت تاييا ونيسي. موږ يې نه يوازې ملاتړ ته په ډګر ولاړ يو، بلکې غواړو د پښتون ژغورنې غورځنګ د لوی افغانستان د ارمان د پوره کولو وسيله وګرځي، د همدې غږ او چيغې له لارې پښتانه يو موټی کړي، د پنجاب د قبضې څخه پښتون خلاص کړي، او په نړۍ کې د نورو انسانانو په څير پښتون انسان هم د سيالۍ ژوند وکړي. هيله ده چې د پښتون ژغورنې غورځنګ ملګري د پورته ذکر شويو انديښنو په اړه ژور فکر وکړي، که اړتيا ليدلی کېدله موږ به ورسره د سياسي مانفيست په رامنځته کولو، د سياسي مبارزې د ليد لوري په ټاکلو او د ولسي مبارزې د پياوړتيا او پراخې په برخه کې د هر ډول مرستې ټېر ووهو.

د ګران، ازاد لوی افغانستان په هيله!

پي ټي ايم؛ پښتونخوا کې منځلارى...

دې مسالې د پښتنو د ازادۍ غوښتنې قوت، پر انګريزانو د (سياسي او نظامي) فشار دوو مختلفو تعبيرونو ترمنځ وېشلی و. په وزيرستان محوره غورځنګ کې دا اټکل کېده، چې برېټانيا بهرنی قوت دی، تر ابده نه پاتې کيږي او د ځينو خاصو عواملو پر اساس پر دوی مسلط دی، د مقاومت او اقتصادي او نظامي سرچينو د زيات مصرف له امله وتلو ته اړ کېدای شي، خو پېښور محوره غورځنګ (په عدم تشدد سياست باورمن خدايي خدمتګاران) په دې فکر وو، چې يوازې سياسي هلې ځلې پښتانه د واک او اقتدار څښتنان کولی شي، خو دغه غيرعلني اختلاف او دوه محوري(سياسي-نظامي) مبارزو وروسته د پښتنو د برخليک ټاکلو په مرحله کې خورا ترخه نتايج لرل.

يو برداشت دادی، چې په ايالتي حکومت کې د خدايي خدمتګارانو ګډون دوی ته د خپلې خاورې په تړاو د مالکيت احساس ورکړ او دغه احساس د دوی د حقونو د تحقق او ازادۍ غوښتنې پر داعيې او راتلونکو تحولاتو کافي منفي اغيز درلود. د پي ټي ايم غير سياسی اجنډا ته بايد له همدې زاويې وکتل شي.

په ۲۰۰۸ کال کې په پښتونخوا کې د اې اين پي برى د ۱۹۳۷ کال تجربو تکرار و.

هلته هم يوه طبقه پښتانه د حاکم قدرت پر وړاندې جنګېدل او په دې کلونو کې هم.

په ۲۰۰۸ کال کې، چې په پېښور او پښتونخوا کې عوامي نېشنل ګوند واک ته ورسېد، په وزيرستان او قبايلو کې يو ستر (کورنی او بهرنی) جنګيالی قوت د جګړې په جبهه کې و. ايالتي واک په يوه خورا بحراني حالت کې عوامي نشنل ګوند ته ولېږديد. دوی د خپل حاکميت د غځولو او خونديتابه لپاره اړ وو، چې پښتونخوا او له دې لارې نورو ايالتونو ته د ناکراريو مخه ونيسي، خو په دې برخه کې د ايالتي حکومت او حتا پوځي او استخباراتي ادارو هر اقدام په سوات، وزيرستان او نورو قبايلي سيمو کې د ميشت جنګيالي قوت له متقابل غبرګون سره مخ کېده او ددغو غبرګونونو قرباني عوامي نېشنل ګوند او ددغه ګوند کارکوونکو ورکوله. البته د دې دوو دورو ترمنځ يو توپير دادی، چې هغه وخت ازادي غوښتونکي غورځنګونه د انګريزانو تر اغيز لاندې نه وو، خو له ۲۰۰۱ کال نه تر ۲۰۱۳ کال پورې وضعيت، چې د وزيرستان او پېښور دوو پښتني محورونو ترمنځ يې فاصله او ټکر رامنځته کړی و، په مستقيم او غير مستقيم ډول د مرکزي حکومت تر اغيز او کنټرول لاندې و.

وزيرستان او پېښور په مهمو تاريخي پړاوونو کې د کوزو پښتنو د را غونډېدو، تصميم نيونې او مشرتابه د زېږون مراکز پاتې شوي. پېښور ډېری د ښاري پښتنو مرکز پاتې شوی او وزيرستان د قبايلي سيمو او حتا ژوب او ورخېرمه پښتنو سيمو. له پي ټي ايم نه د محمودخان اڅکزي په مشرۍ د ملي عوامي ګوند او د جماعت علماء اسلام مخکښ غړي مولانا محمد خان شيراني ملاتړ هم دغه تاريخي پيوند لري.

اې اين پي د تېر په څېر په پارلماني سياست ټينګار لري او د خپل ګوند د يو شمېر مشرانو غړيتوب يې ظاهرا د پي ټي ايم د ملاتړ له امله ځنډولی، خو د پي ټي ايم منځلارۍ او غير سياسي تګلارې په پښتونخوا کې د ملتپالو ترمنځ د ټکر مخه ډب کړې ده. د تېرو وزيرستان محوره غورځنګونو برعکس، چې اتکا يې په وسله وال مقاومت وه، پي ټي ايم ځان پښتون شموله کړی او مبارزه يې هم په عدم تشدد ولاړه ده؛ همهغه شعار، چې د اې اين پي اساس جوړوي. دې چارې د ملتپالو ترمنځ د شعار، دريځ، نظر او ليدلوريو وحدت او مشترکات رامنځته کړي او دا د پښتونخوا په قومي سياست کې يو نوی او مثبت تغيير دی.

پي ټي ايم په خپل تهاجمي قومي، خو په عدم تشدد ولاړ دريځ حجره او جومات په واقعي شکل سره يو کړي او د اې اين پي برعکس، له مذهبي ګوندونو او د ټي ټي پي په څېر جنګياليو ډلو سره يې له تقابل نه هم ځان ژغورلی دی.

له تاريخي تجربو نه زيږيدلی دغسې قومي تحريک ددې جوګه دی، چې په پښتونخوا کې د يوه نوي سياست او تغيير تهداب شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوروپک
ټولنیزه، سیاسي او څېړنیزه میاشتنۍ خپرونه
یکشنبه، د ۱۳۹۷ل کال د مرغومي ۱۶مه | د ۲۰۱۹ز کال د جنوري ٦مه، دویم کال، نهمه ګڼه

له MTM نه د PTM پر لور سفر زه او قاید تحریک منظور...

په جنوبي وزیرستان کې د پوځ لخوا د ځای پرځای شویو ماینونو، ظلمونو... ناخوالو پرضد یې لدې لارې خپله سپېڅلي مبارزه جاري وساتله، په سیمه کې به هره ورځ پر ملکي خلکو د پوځ لخوا ځای پر ځای شوي ځمکني ماینونه چاودیدل چې له امله یې خلکو خپل ژوند او یا هم د وجود ځینې غړي له لاسه ورکول دا لړۍ همداسې روانه وه چې له امله یې محسود ژغورنې غورځنګ(MTM) خپل زغم له لاسه ورکړی وو، یوه ورځ په دریو ګلالیو ماشومانو د ماین چاودنه وشوه چې له امله یې درې واړه سخت ژوبل او د دیره اسماعیل خان روغتون ته راوړل شول، ماشومان د ببړنیو پېښو په خونه کې په وینو کې لت پت پراته وو او د روغتون ډاکټرانو تر ماښامه ورته هېڅ ډول پاملرنه نه وه کړي! لدې پېښې چې د روغتون ډاکټران ژوبلو ماشومانو ته پاملرنه نکوي د ځوانانو ملي سازمان (NYO) غړي خبر شول سمدلاسه یې د یاد سازمان د پښتونخوا ایالت منشي او د ګومل پوهنتون محصل شیرالله وزیر تر مشرۍ لاندې د ډاکټرانو پرضد احتجاج پیل کړد پښتنو ځوانانو ترځنګ بااحساسه پښتانه ژورنالېستان هم راورسیدل او د ډاکټرانو پر ضد یې د روغتون مخې ته لویه لار وتړله، له احتجاج نه چارواکي خبر شول راغلل او له احتجاج کوونکو سره له خبرو اترو وروسته سمدلاسه د ژوبلو ماشومانو درملنه پیل شوه. یادې پېښې ته په ټولنیزو رسنیو کې پراخ انعکاس ورکړل شو. لدې وروسته د ۲۰۱۷م کال د د سمبر پر ۲۷مه نېټه محسود ژغورنې غورځنګ یوه ناسته راوبلله ناستې ته ملنګ خویه ځوان منظوراحمد پشتین او سعیدانور داسې جذابې او احساساتي ویناوې وکړې چې د جمعیت علمای اسلام ګوند کشر او مشر ورته ګوته په غاښ پاتې شول، دوی د پوځ لخوا په سیمه کې د ځای پرځای شویو ماینونو، پر پوځي چېک پوستونو له خلکو سره د بد چلند او له چاودنو وروسته په سیمه کې د پوځ لخوا د ګرځبندیز لګولو پرضد د پرلت اعلان وکړ چې د ۲۰۱۸م کال د فبرورۍ په لومړۍ نېټه به اسلام اباد ته ځو او هلته به پرلت کوو تر څو چې زموږ غوښتنې نه وي منل شوي. له دغې ناستې پوره لس ورځې وروسته په کراچۍ کې یو ښایسته ځوان نقیب الله محسود لومړۍ احتطاف او بیا د پولیسو په یوه جعلي مقابله کې په شهادت ورسیده، ددغه خبر له خپریدو سره سمدلاسه د ځوانانو د ملي غورځنګ د مشر محسن داوړ لخوا د پېښې پرضد د احتجاج اعلانونه وشول په کومو سیمو کې چې د ځوانانو ملي غورځنګ غړو شتون درلود احتجاجونه وشول، موږ سره له ملګرو د دیره اسماعیل خان احتجاج ته ورسیدو د شهید نقیب الله محسود د جسد رارسیدو ته منتظر وو، دا وخت منظوراحمدپشتین او علي وزیر هم رارسیدلي وو، داحتجاج ځای ته لاړو خو هر یو دومره په غم کې ډوب وو چې هېچا هم د خفګان له امله له یو بل سره مو خبرې ندي کړي، د ماښام تیارې له خپریدو سره کورونو ته لاړو فېسبوک ته مې پام شو چې د نقیب الله محسود شهادت ټول پښتون قوم راپارولی دی، زموږ په کور کې هم دا ډول غم او خاموشي وه چې ته وا نقیب زموږ د کور غړی دی. پر سبا بیا هم احتجاج وشو خو بدبختانه زه نه ورورسیدم، ملګرو پرېکړه وکړه چې د فبرورۍ پر ۲٦ مه نېټه به اسلام اباد ته کاروان روانیږي ما له منظور پشتین نه وغوښتل چې زه هم پدې کاروان کې درسره ځم، منظورپشتین راته په ورین تندي هرکلی ووایه دا چې زه په کلي کې اوسیدم او کاروان د ورځې ناوخت روان شو، نو زه دمنظورپشتین په مشوره سهار وختي ورپسې روان شوم دوی له بنو څخه راوتلي وو، ماته منظور زنګ وکړ چې په کوهاټ کې منتظر اوسه.

په کوهاټ کې له کاروان سره تر یوځای کیدو وروسته مې بې حده زیاته خوښي احساس کړه، پر ټولنیزو رسنیو له دوی سره زما د یوځای کیدو خبر خپور شو، دا چې زه دومره لوی سړی نه یم شهباز ستوریانی او فصیح الله چمتو وزیر هم له کاروان سره یو ځای شوي وو، د محسود ژغورنې غورځنګ د محسود قوم له دایرې وتو ته تیاربده او پښتون ژغورنې غورځنګ ته د داخلېدو شېبې رانږدې کیدې، کوهاټ کې ناوخت شو او دا وخت غورځنګ زما په شمول ۲۳کسیز شوی وو، موږ څو تنه هلته د مېشتو پښتنو سره د شپې تېرولولپاره لاړو منظورپشتین مو د امنيتي او نورو ستونزو له امله د کوهاټ پوهنتون له محصلینو سره ولېږه. کله چې سهار شو د دره ادم خېل اپریدیو پر لور روان شوو، دقیصر جمال اپریدي په کور کې راته د چای او ناشتې ترتیب شوی وو، هلته یې موږ ته د شهیدنقیب الله مسید فاتحه هم وکړه، موږ ورته کراچۍ کې د شهید شوي سعیدګل اپریدي فاتحه وکړه، د یوبل سره له غمشریکۍ وروسته شریک احتجاجي لاریون وشو، دلته احمد انقلابي پشتین هم زموږ د کاروان ملګری شو، کاروان د کراچۍ پر لور روان شو هلته پښتانه لیرې رېنګ روډ ته د هرکلي لپاره راوتلي وو، زموږ یې تود هرکلی وکړ او له رېنګ روډ څخه یې د حیات اباد تر فېز تهري چوک پورې پیاده بوتلو له لیرې لیرې ځایونو موږ ته د عوامي نېشنل پارټۍ غړي راغلي وو، د فبرورۍ ۲۷مه نېټه وه د باچاخان بابا او ولي خان بابا تلین لمانځل کیده د ګوند ټول مشران هلته بوخت وو، خو بیا هم موږ پیاده راغلو او د نورو شپېتو کسانو لپاره د ماښام د ډوډۍ ترتیب په باچاخان مرکز کې شوی وو، خو په حیات اباد کې د راټولو شویو کسانو له جملې دوو کسانو هلته د نه تګ خبره وکړه، ما محسن داوړ خبرکړ هغه په باچاخان مرکز کې موجود وو، نو دوی د ډوډۍ راوړلو خبره وکړه، میا افتخارحسین، بشره ګوهر بي بي، برېښتر سنګین خان، محسن داوړ او د شاه جي ګل اپریدي په شمول نور ډېر مشران راغلل ویناوې یې وکړې، د دوی نه بغیر دلته نور دقبایلي سیموعلمای کرام، مشران، استادان، ډاکټران، انجینران، محصلین... هم راغلي وو ویناګاني وشوې، موږ د شپې لپاره ټول ملګري یو ځای لاړو زموږ سره پدې وخت کې شوکت عزیزشوکت او پروفیسر اخترخان وزیر هم ملګري شول، سبا یې موږ دلته پاتې کړو مازدیګرمهال بیا په فېزتهري چوک کې پښتانه راټول شول ویناګانې وشوې دا ځل د منظورپشتین له درده ډکې وینا خلک ډېر متاثر کړل، شپه راغله ملګري دشپې لپاره سره وویشل شوو، سهار د چارسدې پر لور وخوځیدو دا وخت راسره عتیق وزیر او خذیف افغان هم ملګري شول د چارسدې، مردان، او سوابۍ لپاره راسره محسن داوړ او ډاکټر مشتاق یوسفزي ملګرتیا وکړه، مردان ته په رسیدو سره سم د ضلعي ناظر حمایت الله مایار په ګډون زیات شمېر پښتانه مخې ته راغلي وو، هلته ویناګانې وشوې او داسلام اباد پرلت لپاره د ننګ کولو غوښتنه وشوه، ورپسې کاروان د سوابۍ پر لور روان شو، کاروان د یوسفزیو له تاریخي تاوده هرکلي سره مخ شو د کاروان لپاره دوه غونډې ترتیب شوي وې، چې مشري یې د عوامي نېشنل ګوند ملګرو کوله، اوله غونډه د شوې اډه کې د امیرالرحمن تر مشرۍ لاندې وه او دویمه د سوابۍ چوک کې د حاجي ګل زامین شاه تر مشرۍ لاندې وه، دا هغه تاریخي غونډه وه چې اعلان پکې وشو چې شهیدنقیب الله د محسودو نه بلکې د ټول پښتون قوم شهید دی نو ځکه نقیب محسود په نقیب پښتون بدل شو، اوس راسره د NYO پرملګرو سربېره د پښتون سټوډنټس فېډرېشن (PSF) ملګري هم یوځای شوي وو، د سوابۍ نه هم دوه کسه ملګري له کاروان سره یوځای شول له بده مرغه چې اوس یې نومونه زما له ذهن وتلي دي، کاروان د اسلام اباد پر لور وخوځېد موږ د شپې ناوخت د اسلام اباد جناح پوهنتون ته ورسیدو د ډوډۍ ترتیب د جناح پوهنتون محصلینو کړی وو، د ډوډۍ له خوړلو وروسته مود سبا ورځې د پرلت لپاره پلان جوړ کړ، ریاست زموږ د پرلت د ناکامولو لپاره وار له مخکې د پښتون قامي جرګې په نامه یو ټولګی جوړ کړی وو او هلته ناست وو، موږ ته د دوی لیرې کول اړین وو ځکه زموږ ملګري د هغوی له شوم پلان څخه خبر وو، دلته له خان زمان کاکړ سره زموږ د ملګرو لیدنه وشوه په تحریک باندې هر اړخیزې خبرې وشوې او د ملګرو حوصلې لا پسې لوړې شوې دشپې مو تر درو ساعتو پورې بحث ورسره وکړ، دا هغه تاریخي شپه وه چې په سخته یخنۍ کې پښتنو ځوانانو د خپل قوم د روښانه راتلونکي لپاره دمحصلینو په لیلیه کې ویښه تېره کړه، سهار له ناشتې وروسته د احتجاجي پرلت لورته وخوځیدو، منظور پشتین زه او درې نور ملګري هغه کېمپ ته ولېږلو په کوم کې چې له مخکې نه خلک ناست وو، موږ ورسره خبرې اترې وکړې او موږسره یې ژمنه وکړه چې تر سبا پورې به کېمپ پرېږدي. موږ بېرته راغلو د منظور پشتین او نورو ملګرو سره مو مشوره وکړه او څو کسان مو ورته پرېښودل چې د شاه افغان وزیر او وحید محسود نومونه راته یاد دي، دوی ته مو دنده ورکړه چې د تیارې په خپریدو سره به سمدلاسه هلته لګیدلي بېنرز لیرې کوي او پر ځای به یې زموږ خپلې بېنرې او پینافلکس لګوي، چې سهار دوی راځي نو زموږ ملګري به تیار هلته ناست وي، یادو شویو ملګرو خپله دنده په ښه توګه ترسره کړه، موږ ته یې وویل چې د اسلام اباد پښتنو د ترنول په سیمه کې تاسو ته غونډه نیولي ده تاسې هلته ځانونه ورسوئ، موږ چې هلته ورسیدو وه مو لیده چې خبره سرچپه ده، په هر صورت دا شپه ټولو ملګرو یو ځای تېره کړه، یوه خبره چې ما د باچاخان په کتاب زما ژوند او جدوجهد کې لوستي وه خو ورسره مخامخ نه وم، هغه د عدم تشدد خبره چې موږ ملګرو په منظورپشتین کې ولیده، هغه به ملګرو ته هره شپه د عدم تشدد تبلیغ کاوه، او ورته ویل به یې چې څوک درته ښکنځل کوي او که وهل کوي د عدم تشدد لاره نه پرېږدو، ملګرو ښه په مینه د منظورپشتین خبرې اوریدې او منلې هغه ورځ مې په عملي ډول دپښتون قوم مینه او ورورولي ولیده.

سهار شو موږ ټول د ترنول په سیمه کې راټول شوو بیخي زیات خلک راغلي وو، کنټېنر دوه جوړ شوي دي، روان شوو په یوه زاړه ټېکسي موټر مې اواز وکړ چې پکې زه(الله نور ننګیالی وزیري)، منظور پشتین، احمدانقلابي پشتین او خذیف افغان د پرېس کلب لور ته روان شوو کله چې اسلام اباد پرېس کلب ته نږدې شوو نو له شا څخه د NYO او PSFملګرو ټېنګار کاوه چې منظورپشتین به د جلوس په شکل کې کېمپ ته داخلوي، موږ هم ورسره ومنله ملګرو یو بل ته د ځنځیر په ډول لاسونه ورکړل او دایره موجوړه کړه، منظورپشتین مو د دایرې منځ ته داخل کړ خلکو نارې پیل کړې چې نر پښتون، باتور پښتون، منظور پښتون موږ پداسې حال کې د ځوانانو د نارو او شعارونو په بدرګه کېمپ ته داخل شوو چې استاد اخترخان وزیر هم راسره وو، پر سټېج ولاړ کس نه مې مایک واخیست او شعارونه مې بیا تکرار کړل لاندې ناست خلک ټول حیران شول د کنټېنر په رارسیدو سره مشران کسان وختل تر څو خپلې ویناوې وکړي لومړۍ نوبت منظورپشتین ته ورکړل شو منظور داسې سپینې سپینې خبرې پیل کړل چې ناست خلک بیخي هک پک شول دشپې تر دوولسو بجو مو پر کنټېنر ناستو کسانو سره پدې جنجال وو چې کله به یې دا څنګه ازادي ده ترانې غږولو ته اجازه نه ورکوله او کله هغو نارو ته چې : یې جودهشت ګردي هې، اسکي پیچهې وردي هې موږ له ډېرو سختو ستونزو سره لاس او ګرېوان وو چې یو جنجال به مو هوار کړ بل به یې جوړ کړی وو، وروسته بیا ورو ورو زموږ د فکر ملګري په زیاتیدو شول، پر ملتپالو ګوندونو سربېره د دقامي وطن، مذهبي ګوندونو او پاکستان تحریک انصاف مشران هم نوبت په نوبت راغلل او ویناګانې به یې کولې دا وخت موږ یوه فیصله وکړه چې منظورپشتین به هره ورځ یو ځل وینا کوي خو چا نه راسره منله بالاخره به څوتنو ملګرو په زور سټېج ته وخېژاوه لاندې ملګرو به دومره سخته نعره بازي کوله چې د سټېج مسؤل به مجبور شو چې تقریر ورکړي ، دلته یوه خبره خوندوره وه چې افراسیاب خټک، محسن داوړ، علي وزیر، ثناءاعجاز، بشره ګوهربی بی، شهاب الدین ، شاه جي ګل او دغه دوه نور ملتپال ګوندونو څخه به کسان راغلل پخپلو جذباتي ویناګانو به یې د ملګرو حوصلې لا پسې لوړې کړې، پرلت ته له پاکستان سربېره د نړۍ له ګوټ ګوټ څخه بااحساسه پښتانه راغلل او شرکت یې وکړ، سرکاري او درباري مشرانو هڅې پیل کړي وې چې پرلت په څه طریقه ختم کړي، موږ د دوی هر شوم پلان ته متوجه وو، بالاخره وزیراعظم د ملاقات غوښتنه وکړه زموږ له لوري یو منظورپښتین وو خو د ټولو کافي وو، چې بېرته راغلل ویل یې چې خبرې ټولې ومنل شوې او دلته نور پاتې کیدل هېڅ مانا نلري، سرکاري او درباري مشرانو خبره قبیلو ته بوتله خو موږ ټولو پښتنو ځوانانو منظورپشتین ته د فبرورۍ په شپږمه نېټه د شپې پر ۱۲بجو وویل چې موږ درسره یو دغه یې وخت دی چې پرلت ختم نکړې، منظور پشتین زموږ خبره ومنله خو دمشرانو جرګې ته بیا ورغلو خو دوی له منظور پشتین څخه بیخي پوښتنه ونکړه ځکه دوی ته پته وه چې د منظور ځواب به نه وي، نو دوی لاسونه پورته کړل او د سټېج پر لوري د اعلان لپاره روان شول، د ځوانانو زغم بیخي ختم شوی وو، موږ هڅه وکړه چې ځوانان له مشرانو سره لاس او ګریوان نشي خو مشرانو ته هم حالت معلوم شو هغه نر وو چې پښې یې ایستلې د دوی شوم پلان مو ناکام کړ، د پاکستان رسنیو خبر خپور کړ چې پرلت ختم شو، خو موږ د ټولنیزې رسنۍ (فېسبوک) له لارې ژر ژر هڅه وکړه چې خلکو ته دا خبر ونه رسیږي چې پرلت ختم شویدی، پدې وخت کې راغلي عام خلک مو یوې خواته کړل چې څوک شر جوړ نکړي، ماته شاه افغان اواز وکړ چې منظور پشتین د غواړي دوی هلته هوټل کې ناست وود استخباراتو کسانو مو ځای معلوم کړی وو راغلل خو موږ هلته د ډوډۍ په بهانه پاتې شوو کله چې د استخباراتو کسان لاړل نو شاه افغان او منظورپشتین خپل موبایلونه بند کړل، او د شاه افغان اطاق ته دشپې لپاره لاړو هغه شپه سخته شپه وه په امتحان کې ګیر وو خو ملګري موتکړه خلک وو شپه پرشپه یې د هرڅه ذمه وارۍ پر غاړه واخیستې ندیم سرور، شاه افغان، سالارزي او دجناح پوهنتون نوروپښتنو محصلینو تر سبا غرمې پورې هرڅه برابر کړل سټېج د پخوا په څېر کنیټنر نه وو خو بیا هم زموږ کار جوړ شو، ماته منظور په خیمه کې وویل چې لاسي لوډسپیکر نظیف لالا ته ورکړه چې پښتنو ته خپل تاریخ بیان کړي، او د ناستو کسانو توجه ترهغې وساتي ترڅو چې سټېج تیار شوی نه وي، دا ځل هم استخباراتي ادارو خپل کسان پرلت ته داخل کړي وو تر څو پرلت ختم کړي او دپښتنو ترمنځ کرکه خپره کړي خو دا ځل هره ورځ د منظور تقریر وو خلکو به یې په ډېر غور خبرې اوریدلې د علي وزیر، محسن داوړ او خان زمان کاکړ ویناګانو د خلکو حوصلې لاپسې لوړې کړې، د حکومت سره د مذاکراتو لړۍ پیل شوه د وزیراعظم نه وروسته د پوځ له ویاند جنرال اصف غفور سره لس کسیز پلاوي لیدنه وکړه، چې منظورپشتین، محسن داوړ، ثمرین وزیر، شاه فیصل غازي، عبدالله ننګیال، ابوبکرمسید او زه الله نورننګیالی وزیر پکې شامل وم پدې لیدنه کې چې موږ کومې خبرې د پوځ ویاند ته وکړې بل هېڅوک یې ورته نشي کولای، په بله ورځ ملګرو د پوځ له بل جنرال سره لیدنه وکړه، د پوځ جنرال ځوانانو ته وویل چې تاسو ولې زموږ هرڅه په اوبو لاهو کړل نو منظورپشتین سمدلاسه خبره ورغبرګه کړه چې اوس مو صرف اغاز کړیدی تاسې خپل ظلم بند کړئ، لدې وروسته د پوځ جنرال دوی ته ژمنه ورکړه چې ستاسو غوښتنې به منل کیږي ورسره بل جنرال ته یې دنده ورکړه چې د وزیراعظم لخوا ورکړل شوي لیکلي ژمنې ورسره ومني او کار پرې پیل کړي، بېرته راغلو منظور ملګرو ته وویل چې د هرپښتانه کورته ورځو د یووالي خیر ترې غواړو که چا درته سپکه خبره کوله سپکه خبره به نه ورته کوئ که چا د کاڼي ګوزار درباندې کاوه خیر دی دوی به نه پوهیږي د کاڼي ګوزار مه پرې کوئ د ماښام ناوخت د پرلت دختمیدو اعلان پدې شرط وشو چې که لیکلي شوي وې ژمنې ونه منل شي موږ به بیا حرکت کوو، هرڅوک پخپل لوري وخوځیدل موږ د شوکت عزیز شوکت په انقلابي ترانه عادت شوي وو، کور خوند نه راکاوه دوه ورځې وروسته په ستره محکمه کې د شهیدنقیب الله محسود قضیې اوریدنه وه زه، شاه افغان او اسماعیل مسید د وکیل عبدالرحیم سره هلته لاړو چې پر رسیدو سره د منظور پشتین پیغام راغی چې سبا ته د پوځ له جنرال سره په واڼه کې لیدنه لرو ځان راورسوه، شپه مې دیره اسماعیل خان ته راورسوله بل سهار دعدنان بېټني ، انور سلیمان خېل او نوروملګرو سره یوځای واڼه ته ورسیدو د پوځ له جنرال سره مو تر ناوخته لیدنه وکړه هماغه پخوانۍ سختې خبرې اترې مو سره تبادله کړې موږ سره یې تل د دروغو وعدې کولې خو ترسره کول یې نه، منظورپښتین ته پدې ورځ وزیرو مېلمستیا کړې وه له ډوډۍ نه وروسته زه په واڼه کې پاتې شوم او دوی دیره اسماعیل خان ته لاړل ځکه په سوات کې یوه ماشومه په ظلم وژل شوې وه منظور د هغې غم په سر اخیستی وو تر څو سوات ته ځان ورسوي، زه د دوو ورځو لپاره کور ته راغلم خو دوه ورځې تېرې نه وې چې د سویلي پښتونخوا د تګ لپاره په جوړه شوي کمېټه کې مې نوم راغی چې علي وزیر، لیاقت یوسفزی، ډاکټرمشتاق، ډاکټر ګلمرجان، عبدالوحید مسید، جمال مالیارمسید، امین شاه او کاکاشفیع ترین هم راسره ملګري وو، د سویلي پښتونخوا له جلسې نه وروسته زه او عبدالوحید د کراچې جلسې د کمېټې جوړولو لپاره لاړو هغه لا ختم نه وه چې دپېښور د جلسې اعلان وشو، بیا دلاهور، او بیا دسوات او بیا چې تر ټولوزیات یې سټړي کړو دکراچۍ جلسه وه، وروسته د روژې درخصتۍ لپاره واڼه ته راغلم د اختر نه وروسته په ټولټاکنو کې بوخت شوو چې په منځ کې یې د دیره اسماعیل خان دجلسې اعلان وشو له دیره اسماعیل خان وروسته مو د بني ګل په جلسه کې حوصلې لاپسې لوړې او ارادې مظبوطې شوې ، دا چې د نیولو او وژلو لړۍ همداسې روانه ده خو موږ هم قسم خوړلی چې زموږ په ژوند خو پښتون قوم سوکالي او خوشالي ونه لیده تر څو موچې راتلونکو نسلونو ته ازادي او خوشالي نه وي راوړې تر هغو به خپله مبارزه جاري ساتو که د سر په قیمت هم وي.

سر ورکوو خو سنګر نه ورکوو.

په اخر کې له هغو ملګرو بخښنه غواړم چې له ما یې نومونه هېر او یا یې پاتې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

Great Afghanistan
لوی افغانستان
Gurvick
ګوروېک
ګوروېک د لوی افغانستان
د ارمانجنو سنګر !
Social, Political, and Research monthly publication
ټولنیزه، سیاسي او څېړنیزه میاشتنۍ خپرونه
یکشنبه، د ۱۳۹۷ل کال د مرغومي ۱۶مه | د ۲۰۱۹ز کال د جنوري ۶مه، دویم کال، نهمه ګڼه

د شهید نقیب الله"مسید" پېښه!

سېپ "اوغان"

داسې کیسه وه چې د ۲۰۱۸م کال د جنورۍ میاشتې له دریمې نېټې پر مخ پاڼه پوستونه خپریدل چې د نقیب الله مسید په نوم یې یو ځوان سره له نورو دوو ملګرو له چېپل ګارډن سهراب ګوټ(ګلشېر اغا هوټل)کراچۍ نه پولیسو اوچت کړیدی، دلته په کراچۍ ښار کې دا خبرې عامې وې دخلکو یو سوچ جوړ شوی وو، چې پولیس راځي او عام خلک په ساده جامو کې پورته کوي، نو زه خپله یو ځل پورته شوی وم لږ معلومات وو راته چې څنګه خلک وړي او له عدالته لیرې یې له ځانه سره ساتي بیا شل شل لکه روپۍ ترېنه غواړي، چې څوک یې وس نلري په هغه د ترهګر توره ټاپه ولګوي، او پهFake Encounterکې مانا له محکمې لیرې یې ووژني، نو په حقیقت کې پرېشانۍ په مخه کړي وو، بیا داسې شپې ورځې تېریدې د جنورۍ پر ۱٦مه نېټه د یو ملګري په واده کې وو، د شپې حال راغی چې نقیب الله مسید یې وژلی دی، له واده سمدلاسه کورته راغلود شپې ۲ بجې وې فېسبوک پاڼې ته لاړم چې کتل مې ګهیځ افغان چې زموږ د ژوب مندوخېل همفکره ملګری دی، په یو پوسټ کې زه او هاشم خان مندوخېل Mentionedکړي غوښتي وو، هلته د نقیب الله مسید د مړینې عکسونه او لنډه کیسه لیکل شوي وه، اندېښنه مې نوره سېوا شوه، خیر نیمه شپه وه ویده شوو، سهار چې راپاڅیدم بیا فېسبوک پاڼې ته لاړم المزېب مسید وېډیو جوړه کړي وه او لیک یې کړی وو چې د نقیب الله مسیدمړی په کراچۍ چهیپا سردخانه صدر کې اېښودل شوی دی د نقیب الله شهید کورنۍ ته خپل مړی نه ورکول کیږي او هغه خلک وایي چې د پولیسو سخت هد ایات دي، چې دا یو ترهګر دی دا به په ایدهي قبرستان (د لا وارثو په هدیره) کې ښخوئ، دا د جنورۍ ۱۷مه نېټه وه، خیر د ورځې پر یوه بجه د هاشم خان مندوخېل پوستونه خپاره شول چې د شهید نقیب الله د کورنۍ موبایل شمېرې او معلومات یې غوښتي وو، له دوه ساعته هځو وروسته هاشم خان مندوخېل په پښتون ولس خصوصا ځوانانو چیغه ګډه کړه چې راشئ! د چهیپا سرد خانې مخې ته او تر هغو به نه ځو تر څو چې خپل مړی ترلاسه نکړو، ما هاشم مندوخېل ته زنګ وکړ حال مې ورسره وشو، بیا مې مخلص مندوخېل ته زنګ وکړ چې داسې کیسه ده راځه له ځانه سره مې خپل یو بل تربور شفیق افغان هم را روان کړ، هلته ورغلو، هاشم خان مندوخېل، ګهیځ افغان، رحمت شېرانی، اولسیار کاکړ، محمودشاه مندوخېل او دشهیدنقیب الله د کورنۍ څو تنه ملګري چې سیف الرحمن مسید پکې موږ پېژانده هم وو، نن سبا د پارلمان غړی دی، پدې وخت کې مو د چهیپا والا سره خبرې وکړې هغوی د شاه لطیف ټاون د پولیسو د تانې خط وغوښتی چې د شهید نقیب الله مړی راته وسپاري بیا څه ملګري لکه سیف الرحمن مسید، امجد مسید او دنقیب الله د کورنۍ هغه اخشی د لاسلیک او خط لپاره مو هلته ولېږل، څه وخت وروسته چې مو حال وشو هغو ویل چې پولیس والا نه راسره رضا کیږي ، ما له هاشم مندوخېل سره مشوره وکړه چې یو احتجاج به وکړو هغه راته وویل چې وو سمه ده خلک راوغواړه ما د پښتوانخوا ملي عوامي پارټۍ د سیند نایب صدر سکندرخان یوسفزي او صوبایي ډپټي سیکرټري نورالله خان ترین ته زنګ وکړ هغو راته وویل چې ځوانان تیاروو بس درغلو فکر مه کوئ چې موږ د احتجاج خبرې ورته وکړې پولیسو پدې شرط مړی راکړو چې په خاموشۍ به یې وباسئ او سیدا به یې خپلر کلي ته وړئ، هېڅ ډول رسمونه به دلته نه ترسره کوئ، بس خط یې راوړو د شهید نقیب الله مسید مړی مو ترلاسه کړو، په اسلامي او پښتني طریقه مو غسل ورکړو، تابوت او اېمبولېنس هرڅه تیار شو، دلته موږ فېسبوک پاڼې ته په ژوندۍ بڼه کې ویډیوګانې ورشروع کړې او خبرې اترې مو پکې وکړې، له قاضي او مخکمې لیرې وژنه موپه کلکوټکو وغندله، د هاشم خان مندوخېل د پاڼې ویډیو ډېره عامه شوه، زموږ یو ملګری دی دخیبر پښتونخوا په کراچۍ کې اوسیږي په ورځپاڼو کې کار کوي علي ارقم نومیږي هغه موږ ته وویل چې موږ د کراچۍ پرېس کلب ته درځو د شهید نقیب الله مسید له مړي سره د پاکستان حکومت ته خپل فریاد ور اورووو ریکارډ کوو، هغه دا مشوره رد کړه ځکه هغه وویل دا وخت دشپې ۸بجې دي او پرېس کلب پر پنځه بجې وختي لا بند شویدی، هغه زیاته کړه چې تاسې سهراب ګوټ ته مړی یوسئ هلته به سپر هایوې بنده کړئ چې د کراچۍ ښار تر ټولو مهمه لار ده او هلته ټول پښتانه اوسیږي بس موږ هم پدغه خبره عمل وکړ خو چې هلته ورغلو ماحول بدل وو، ځکه چې دا د پولیسو د اېس پي راو انور ولسوالي وه او هغه له ۴۴۴نه بره پښتانه وژلي وو، او ډېر خلک یې اغوا کړي هم وو، بس چې د جنازې لمونځ وشووهغو خلکو له خپلې وېرې او ترهې ویل چې بس تاسو خپلو کورونو ته لاړ شئ موږ د شهید نقیب الله مړی وزیرستان ته وړو، هلته د پولیسو ګاډۍ هم ګرځیدلې چا دا هم وویل چې د پولیسو ټېلیفون راغی، د نقیب خپلوانو ته یې وویل چې ځان وباسئ د خلکو له منځه ګني نور تاوان درکوو، د شهید نقیب خپلوانو زارۍ کولې بس تاسې زیاته لاړ شئ موږ نور احتجاج نه کوو، چې موږ نا امیده شوو، بیا موږ خپلو ملګرو دا پرېکړه وکړه چې اعلان به کوو چې سبا د په ټول ملک کې لاریونونه وشي او په خصوصي توګه پرکراچۍ پرېس کلب بیا تاسو ولیدل چې د جنورۍ پر ۱۸مه نېټه د پاکستان په لسو لویوښارونو کې لاریونونه وشول او د قامپاله ګوندونو خصوصاPkMAPډېر مهمه رول وو پکې ځکه چې هغه وخت پښتون تحفظ مومنټ نه وو، د دې

ګوند غړو ته افرین وایم ورسره د عوامي نېشنل ګوندد NYO هم د فداکاړ تر یوه حده ښه مرسته راسره وه، سول سوسایټي جبران ناصراو داسې نور ډېر ګڼ شمېر خلک راغلو.

دلته دا شعر را په یاد شوچې:

د ډار په ښار کې به باغي باغي لهجه عامه کړم
زه بــه کیسې وکړمه داسې چې کیسه عامه کړم

خبره تر بین المللي رسنیو ورسېده، د خلکو په زړونو کې هغه ډار او وېره ختمه شوه، بیا په د سبا ماسپښین د جمعې له لمانځه وروسته د جنورۍ په ۱۹مه نېټه په سهراب ګوټ کې لاریون وشو په ماښام تعزیتي کېمپ لګولواعلان وشو او په همدغه شپه پاکستاني الکټرانیک مېډیا زموږ ملاتړ وکړو، خصوصا جیو نیوز شاه زېب خانزاده ځانګړی راپور خپور کړو، په دا سبا تعزیتي کېمپ د ګرېنډ پښتون جرګې په نامه جوړ شو، د پولیس اوسر راو انور له خپلې دندې ایسته کړل شو، دا کېمپ په سهراب ګوټ کې د لویې لارې(Super High Way) تر څنګ په ډېره سولئیزه طریقه ۱۲ ورځې فعالیت درلود د شهید نقیب الله پلار محمدخان لالا به سره له قبایلي مشرانو او ډېر شمېر پښتنو ناست وو او د هرې سیاسي پارټۍ مشران راغلو چې له موږ سره یې غمرازي وکړه، د پولیسو دا له قاضي او محکمې لیرې د سپینو خلکو د وژنو یې په سختو ټکو کې غندنه وکړه، په رښتیا هم دا یو بل موړ وو، چې کله د لر اوبر پښتون اوغان نواب محمدایاز خان جوګیزی صیب د پښتون قامي جرګې کنوینر د پښتونخوا ملي عوامي پارټۍ مرکزي رهتما راغلی او د مشر محمودخان اڅکزي پیغام یې راوړی او دلته یې پښتننو ته ډېرې په زړه پورې خبرې وکړې، اوسنی وزیراعظم عمران خان چې د PTI چئېرمېن دی راغلی ډېرې غټې غټې ژمنې یې وکړې، خو ارمان چې لا ترسره شوي ندي، او دغه راز د جمعیت اسلامي مشر سراج الحق او د عوامي نېشنل ګوند سیکرټري میا افتخارحسین، سنېټر شاهي سید د فاټا مشران او ډېر محترم پښتانه هم راغلو د دې کېمپ خرڅه مسید قبیلې پر ځان کړه شپږمېلیونه کلدارې چنده یې سره جمع کړي وه، پدې تحریک کې له موږ سره یوشمېر اردو او سیندي ویونکي ځوانان او پېغلې هم وې لکه جبران ناصر، نغمه شیخ... چې د بشرحقوقو دغوښتلولپاره کار کوي، دلته تعزیتي کېمپ له منظور پښتین هم د یو عام ځوان په توګه راغلی خبرې مو ورکړې ښې خبرې یې وکړې زما په ړومبي ځل ورسره لیدل وشو، ډېر یې متأثره کړم، دشهید نقیب الله فاتحې ته د پښتونخواملي عوامي پارټۍ ملي مشرمحمودخان اڅکزی راغلو او دهرډول ملاتړ ډاډ یې ورکړو، موږ ته یې داسې وویل چې خپل کار پرېږدئ ټول پدې کار پسې ودرېږئ، کور ودان له یو پښتون ملتپال مشر نه هم دغه تمه وه، هغه مشر محمودخان اڅکزي ترسره کړه او لا هم لګیا دی.

بیا د پاکستان په ستره محکمه(سپریم کورټ) کې د شهید نقیب الله مسید کېس داخل شو، د پولیسو آی جي سربراهي کې یو تفتیشي ټیم جوړ شو، قانوني کاروایي شروع شوه، د نقیب الله په خلاف ټول الزامونه دروغ شو، راوانور ۴۴۴انسانانو قاتل ثابت شو او غلی شو، سپریم کورټ دنیولو حکم وکړ خو راوانور د ډېرو زورورو په لاس کې وو، لدې ځایه منظورپښتین لاړو بېرته وزیرستان ته هلته یې د مسید تحفظ مومنټ(MTM) په نامه خلک راټول کړل، بنو ته راغلو دلته یې طاقت نور هم سېوا شو پسې، پېښور ته لاړو لدې ځایه بیخي زیات پښتانه ورسره ملګري شو(نظیف لالا، ډاکټرګل مرجان، ډاکټر سیدعالم مسید، ډاکټرعبدالحی وزیر، پښټون جنرال، تورزن اوغان، اغلې ثناء اعجاز...) او پښتون لانګ مارچ پیل شو، د اسلام اباد پرخوا روان شوهلته پښتون پرلت پیل شو او دلته د پاکستان رسنیوپه هره خواله لاس پورته کړو، ځان یې کناره کړواو موږ سوشل مېډیا ته مجبور شو، لا ترننه پورې ځوانان پر فېسبوک او ټویټر خپله مبارزه دوامداره ساتلې ده او وروسته داسلام اباد پرلت له بیا ټول سیاسي مشران ورغلو، چې مشر اسفندیار ولي خان او ملي مشر محمودخان اڅکزی په خصوصي توګه پکې وو، اولس ته یې ویناوې وکړې او دهر قسم ملاتړنه بلکې دا کار یې د ځان وګڼلو، محسن داوړ همدلته ورسره ملګری شو، دلته د ازاد اوغانستان د اولس له موږ سره او د اولسمشر اشرف غني ټویټ چې څومره تعریف یې وکړم کم دی، د نړۍ په ګوټ ګوټ کې د پښتنو اوغانانولاریونونه چې موږ ته یې په صحیح مانا کار اسان کړو او داسې دا د اسلام اباد پرلت د فرورۍ تر ۹مې نېټې پورې وو. بیا د پاکستان لومړي وزیر شاهدخاقان عباسي پرلت کوونکي د منظورپښتین په مشرۍ کې وروغوښتل او ژمنه یې ورسره وکړه چې ستا ټولې مطالبې موږ درسره منو تاسو پرلت ختم کړئ، منظورپښتین پرلت ختم نه بلکې یوه میاشت معطله کړو، چې پدې یوه میاشت کې به موږ په ټوله پښتونخوا کې جلسې او جلسونه وکړو، پښتون اولس به له ځان سره ملګری کړو ځکه چې دوی خو دا کار یوازې د مسیدو او قبایلو لپاره روان کړی وو، دلته خو مسید تحفظ مومنټ پر پښتون تحفظ مومنټ بدل شو خبرې نورې پراخې شوې ځکه چې پښتانه وایي(د قام ناتار په قام راګرځي) او منظورپښتین لومړۍ چیغه په جنوبي پښتونخوا وکړه، ضلع شیراني درزانده استقبالیه جلسې او دمارچ پر نهمه نېټه د ژوب ولسوالۍ پراخه جلسه په دا سبا په کلاسیف الله کې لویه جلسه او هم پدغه ورځ د پشین ولسوالۍ په خانوزي‌ښار کې جلسه په ۱۱مه نېټه د جنوبي پښتونخوا ستر مرکزي ښار کوټه کې لویه جلسه او دا راز د اپرېل پر۸مه نېټه د لوی افغانستان د ژمي پایتخت پېښور کې یوه جلسه وشوه، لاهور، سوات، کراچۍ، دیره اسماعیل خان، بنو جلسې وشوې، د ریاست لخوا د هرې جلسې لپاره اولس ته ډېرګواښونه وښودل شو، او د هرې جلسې پر زموارانو کارکوونکوFIRsکټ شو، غیرقانوني تنګ شو، جیلونه ، وهل ، ټکېدل...بې شمېره زیات کړاوونه اولس وګالل خو دتحریک د مشر منظور پښتین په

مشرۍ کې د سولې او حق لاره پرې نښوده، او لښکر لا مخ پر وړاندې روان دی، که د پاکستان چلوونکو دعقل پوهې څخه کار نه واخستلو دا به دوی ته ډېره په تاوان تمامه شي، او دوی به په نړیواله کچه نور پاتې راشي، دا خبره خو تر لمر سپینه ده چې د ظالم او مظلوم په جنګ کې بریالیتوب همېشه د مظلوم په برخه وي، او خدای ج وایي چې :زه د مظلوم ملګری یم ، نو دا جهان ته معلومه ده چې موږ پښتانه مظلومان یو.

زموږ د تحریک یوه بله مهمه برخه د پښتون مترقي لیکوال ادبي ټولنې دیره اسماعیل خان څانګې په پښتون لانګ مارچ کې ډېر ښه رول وو، د ملګري شوکت عزیز وزیر ترانه" دا څنګه ازادي ده" باندې پښتون پرلت ته یو نوي انرژي وربخښله ... د ملګري شوکت عزیز باغي مکمله ترانه شاعر او سندرغاړی ځوان دی.

ځوانان مو قتل کیږي
دا څنګه ازادي ده؟
کورونه مو ورانیږي
دا څنګه ازادي ده؟
پښتون پکې غرقیږي
دا څنګه ازادي ده؟
انقلاب انقلاب انقلاب انقلاب
چې نه راکوي موږ له حقوق دانسانیت
په کار چې باید وکړو سپېڅلی بغاوت
ملالې مو بوریږي
دا څنګه ازادي ده؟
سترونه یې ماتیږي
دا څنګه ازادي ده؟
انقلاب انقلاب انقلاب انقلاب
ته وایه چې غدار یې خو زه د حق پاڅون یم
د جبرلاس د مات شو منې به مې پښتون یم
بمونه دي درزیږي
دا څنګه ازادي ده؟
وحشت دی لا خوریږي
دا څنګه ازادي ده؟
انقلاب انقلاب انقلاب انقلاب

موږ ملګري شوکت عزیز باغي او پښتون مترقي لیکوال ادبي ټولنې ته افرین وایو، له هغه وروسته بیا دعبدالغفور لېوال صیب پښتون ته ژوندون غواړو چې د خواږه بږغ خاوند کرن خان وویله او داسې نور ګڼ شمېر ملګري.

د شهید نقیب الله مسید ذاتي ژوند:

نقیب الله د منځنۍ پښتونخوا(فاټا) جنوبي وزیرستان مکین اوسیدونکی وو، په قام مسید وو، د پلار نوم یې محمدخان مسید دی یو بل ورور چې تر نقیب مشر دی فریدالله نومیږي او په عربو کې په مزدورۍ بوخت وي، نقیب الله خپلې مورکۍ نسیم الله بللو د نقیب الله واده شوی وو دوه لوڼې او یو زوی هم لري، نقیب الله ډېر امن خوښوونکی، نرم او خوږ ژبی ځوان وو، پخپل ژوند کې یې د ښو جامو انځورونو، مېلو ځوانانو او انځورګۍ سره زیاته مینه درلوده، فېسبوک یې په ډېر تماشه اند از کارولو چې ۲۵۰۰۰فالورز لري، دلته په کراچۍ کې له تېرو اتو کالو راهیسې په مزدورۍ بوخت وو، له پلار محمدخان کاکا سره یې زما ډېر ملاقتونه شویدي، یوه ورځ یې ډېرې کیسې راته وکړې، د کاروبار اړوند یې راته وویل چې نقیب الله خوږ سړی وو ما ډېر نه تنګولو چې څه بې راوړی ما به ورته وویل صحیح ده، بیا یې یوه ورځ راته وویل چې لالکه زه به د کبړو دوکان راباسم په مزدورۍ کې بچت نشته بیا څه پیسې ما ورکړې او څه فریدالله ورته راولېږلې ده دوکان خلاص کړ، میاشت یې هم نه وه پوره چې دا تور مخي ورله راغلو اوچت یې کړ او مړ یې پر نورو لاسو کورته راوړو، واقعي محمدخان کاکا ډېر ښاغلی قبایلي مشر او غیرتي ساده پښتون دی، خانه خرابي یې تل خطا کوي، زموږ د قام یوه لویه بدبختي نالوستې ورځ هم ده، هسې خو د شهید نقیب بابا بالکل لکه د مشال خان او ملالې یوسفزۍ پلارونه الله د ټولو پښتنو لر اوبر ته سوله راوړي. آمین

ټولو پښتنو مبارزه کړیده او کوو به یې تر هغو پورې چې موږ ژوندي یو داسې، یو داسې لیک اړتیا لرله چې زه پکې موجود وم، هغه واقعات د قام امانت وي، ځکه مې تر خپل قلم لاندې راوستلې.

مننه

نر پښتین باتور پښتین
منظور پښتین منظور پښتین

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library